

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: OT/55/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118010285
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1118010285.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudcom Mgr. Michalom Kačánim, v trestnej veci vedenej proti obžalovanej T. A., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.06.2018 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná:

T. A. M. Q. I. M. U. O. H. V. Á. narodená XX.XX.XXXX V. B., trvale bytom X. K. XX, B., slovenská štátna občianska, dobrovoľne nezamestnaná,

s a u z n á v a v i n n o u , ž e

hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT/186/2017 zo dňa 11.12.2017, právoplatný dňom 11.12.2017 uznaná za vinnú zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a bol jej uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 /šesť/ mesiacov,

tak obvinená v čase okolo 03.30 hod. dňa 21.04.2018 v Bratislave na Sedlárskej ulici č. 1 v priestoroch podniku Barrock odcudzila zo stoličky, na ktorej sedela poškodená A. H.H.E., jej kabelku, modrej farby, značky Michael Kors v hodnote 159,- €, ktorá obsahovala mobilný telefón značky Apple iPhone SE, IMEI: 356611084783475 spolu s nabíjačkou na iPhone, peňaženku značky Victoria's Secret s obsahom 2 kusov debetných kariet HSBC a TB, 2 kusov platobných kariet TB a CITY BANK, občiansky preukaz poškodenej, karta KZP a hotovosť vo výške 20,- €, čím poškodenej A. H. spôsobila celkovú škodu krádežou vo výške 469,- €

t e d a

prisvojila si cudziu vec, tým že sa jej zmocnila a čin spáchala na veci, ktorú mal iný pri sebe a bola za taký čin predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená,

č í m s p á c h a l a

- prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Tr. zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, § 36 písmeno l/, § 37 písmeno m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd obžalovanú pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovanej ukladá povinnosť nahradiť poškodenej A. H., Z. XX.XX.XXXX, K. B. B., E.J.Q. Č.. X, uplatnenú škodu vo výške 50,-Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní konanom v predmetnej trestnej veci súd umožnil urobiť obžalovanej T. A. vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a/, b/ a c/, odsek 4 Trestného poriadku, pričom obžalovaná urobila vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, teda že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 22.04.2018, č. k. 2 Pv 281/18/1101 - 5. Súd následne postupoval v súlade s § 257 odsek 5 Trestného poriadku a obžalovanej položil otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaná vo všetkých prípadoch odpovedala zhodne „áno“. Súd potom v súlade s ustanovením § 257 odsek 7 Trestného poriadku po súhlasnom vyjadrení všetkých procesných strán uznesením prijal vyhlásenie obžalovanej, ktorým uznala vinu zo spáchania skutku, ktorý je predmetom obžaloby a uznesením podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku, nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

V súvislosti s predmetom dokazovania súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov, a to výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, odpisu registra trestov obžalovanej, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.12.2017, sp. zn. 0T/186/2017, odpovede na lustráciu v evidencii ZVJS a uznesenia Okresného súdu Trnava zo dňa 25.05.2018, sp. zn. 3Nt/58/2018.

Na základe takto vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne spôsobom uvedeným § 2 odsek 12 Trestného poriadku dospel súd k záveru, že výsledky dokazovania vykonaného pred súdom na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci odôvodňujú uložiť obžalovanej T. A. iba nepodmienečný trest odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu súd vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ktorý okrem iného vychádza z jednoty represie a prevencie, ako aj zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, z ktorých je súd povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 2 Trestného zákona páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ustálení konkrétnej trestnej sadzby bol súd okrem ostatných kritérií upravených v § 34 odsek 4 Trestného zákona povinný posúdiť aj existenciu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a vzájomný pomer medzi nimi. U obžalovanej T. A. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to podľa § 36 písmeno l/ Trestného zákona spočívajúcu v priznaní a úprimnom oľutovaní trestného činu (súd nezistil žiadnu

skutočnosť, pre ktorú by nebolo možné obžalovanej túto poľahčujúcu okolnosť priznať, pričom úprimnosť oľutovania nemožno vylúčiť iba na základe predchádzajúcich odsúdení obžalovanej). Na druhej strane súd u menovanej obžalovanej zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť, konkrétne podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona spočívajúcu v prechádzajúcom odsúdení obžalovanej za trestné činy. V dôsledku rovnovážneho pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zostala trestná sadzba upravená v § 212 odsek 3 Trestného zákona, v ktorej rámci sa mohol súd pri ukladaní trestu pohybovať, nezmenená, t. j. 6 mesiacov až 3 roky.

Vychádzajúc z ustálenej trestnej sadzby (6 mesiacov až 3 roky) súd so zreteľom na výsledky dokazovania považoval za adekvátne uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok. Ako vyplýva z odpisu registra trestov obžalovanej, táto bola pred spáchaním stíhaného prečinu už 15 krát odsúdená, predovšetkým pre majetkovú trestnú činnosť (trestné činy krádeže). Naposledy bola odsúdená v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. OT/186/2017 za identický trestný čin (prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona) na trest odňatia slobody 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť považoval súd uloženie trestu odňatia slobody v tejto trestnej veci vo výmere 1 rok (teda v dvojnásobnej výmere v porovnaní s predchádzajúcim odsúdením) za postačujúce, odzrkadľujúce opätovné spáchanie toho istého trestného činu.

Adekvátnosť takejto výmery trestu odňatia slobody považoval súd za odôvodnenú okrem uvedeného aj tým, že trest odňatia slobody vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. OT/186/2017 nebol zo strany obžalovanej T. A. vykonaný. Súd v predmetnej trestnej veci síce nariadil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a menovanú aj dodal do jeho výkonu, avšak uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 25.05.2018, sp. zn. 3Nt/58/2018 bol podľa § 412 odsek 1 Trestného poriadku výkon tohto trestu prerušený, a to na dobu najneskôr do dovŕšenia jedného roku veku jej dieťaťa, pre ktoré dieťa sa výkon trestu prerušuje.

Na základe skutočností existujúcich a známych v čase vyhlásenia rozsudku by teda obžalovaná v dôsledku tehotenstva nemohla byť vo výkone trestu odňatia slobody, a to bez ohľadu na to, v akej výmere by jej bol trest odňatia slobody uložený. Táto okolnosť podľa názoru súdu významne ovplyvňuje úvahy o dosiahnutí účelu trestu, pričom súd v čase vyhlásenia rozsudku, vzhľadom na tehotenstvo obžalovanej a uznesenie o prerušení výkonu trestu odňatia slobody, musel vychádzať z predpokladu o narodení dieťaťa a povinnosti obžalovanej nastúpiť výkon trestu odňatia slobody až po dovŕšení jedného roku veku dieťaťa. Vychádzajúc z týchto časových súvislostí by podľa názoru súdu nebolo vhodné prepínať trestnú represiu a ukladať obžalovanej trest prísnejší ako 1 rok, ktorý by obžalovaná mohla vykonávať až po dlhšom časovom odstupe. Uvedené platí aj so zreteľom na počet predchádzajúcich odsúdení zaznamenaných v odpise registra trestov obžalovanej. Plynutie času má totiž význam nielen z hľadiska posudzovania závažnosti trestného činu (pri prečinoch), ale aj z hľadiska posudzovania otázok významných čo do záveru o dosiahnutí účelu trestu. Potreba naplnenia represívnej a ochrannej funkcie trestu sa s odstupom času znižuje.

Na základe uvedených skutočností má teda súd za to, že trest odňatia slobody vo výmere 1 rok zodpovedá požiadavke naplnenia účelu trestu a za daných okolností aj závažnosti stíhaného prečinu, spôsobu jeho spáchania, následku, ako aj zavineniu (ktoré možno zistiť už zo samotného popisu skutku) a priťažujúcim a poľahčujúcim okolnostiam.

Súd si je vedomý, že u obžalovanej sa môže situácia, pokiaľ ide o stav jej tehotenstva, vyvinúť aj tak, že pominie dôvod, pre ktorý bol výkon trestu odňatia slobody prerušený. Túto okolnosť však v čase vyhlásenia rozsudku nebolo možné prezumovať, pričom aj v takomto prípade by podľa názoru súdu bolo možné považovať uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok za adekvátne spáchanému trestnému činu a osobe obžalovanej. Súd už na inom mieste odôvodnenia tohto rozsudku totiž uviedol, že ide o dvojnásobne vyššiu výmeru trestu, než aký jej bol uložený v rámci posledného odsúdenia, pričom v jej prípade by súvislý výkon postupne uložených trestov (v dvoch rôznych trestných veciach) predstavoval jeden rok a 5 mesiacov (čo v podstate - bez jedného mesiaca - zodpovedá výmere trestu navrhovanej zo strany prokurátora). Z tohto hľadiska sa prísnejšie potrestanie obžalovanej javí ako neopodstatnené.

Vo svetle všetkých uvedených skutočností teda možno považovať trest odňatia slobody vo výmere 1 rok za dostatočný, reflektujúci požiadavku generálnej aj individuálnej prevencie a zohľadňujúci všetky funkciu trestu.

Nakoľko obžalovaná bola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ju v súlade s § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Čo sa týka nároku na náhradu škody, túto súd poškodenej priznal v rozsahu, v akom si ho poškodená uplatnila v prípravnom konaní do skončenia vyšetrovania, teda v sume 50,-Eur za veci, ktoré neboli poškodené vrátené (peňaženka a hotovosť). V tejto časti nároku na náhradu škody ho obžalovaná na hlavnom pojednávaní aj uznala (§ 261 odsek 2 Trestného poriadku). Sumu 200,-Eur si totiž poškodená uplatnila až v konaní pred súdom, pričom až v tomto štádiu trestného stíhania uviedla nové dôvody, pre ktoré si škodu v tejto sume uplatňuje. Vo zvyšnej sume teda nebol nárok na náhradu škody uplatnený riadne a včas, čím neboli dané podmienky na priznanie nároku na náhradu škody v sume uplatnenej poškodenou až na hlavnom pojednávaní (§ 46 odsek 3 Trestného poriadku), v dôsledku čoho nebolo ani povinnosťou súdu rozhodnúť podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku (odkázanie poškodenej so zvyškom jej nároku na náhradu škody na civilný proces).

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava I. Odvolanie nemôže podať obžalovaný voči výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. Poškodený môže podať odvolanie len voči výroku o náhrade škodu.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku.